

(Єзекіїля, 34 - 35)

Спасителю наш, поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати книгу пророка Єзекіїля. Сьогодні ми переходимо до 34-го розділу цієї книги.

РОЗДІЛ 34

ФАЛЬШИВІ ПАСТИРІ ІЗРАЇЛЮ

Нарешті ізраїльський народ отримав можливість переконатися, що фальшиві пророки сповіщали неправду. Адже виповнилося пророцтво, проголошене Єзекіїлем: ворог захопив та зруйнував Єрусалим. Бог має що сказати про цих фальшивих пророків. Ось що сповіщає пророк Єзекіїль:

"І було мені слово Господнє таке: "Сину людський! Пророкуй проти ізраїлевих пастирів, пророкуй та й скажи їм, цим пастирям: Так говорить Господь Бог: Горе ізраїлевим пастирям, які пасуть самих себе! Хіба ж не отару повинні пасти пастирі?"

/Єз.34:1,2/.

Зверніть увагу, шановні слухачі: це не пророк Єзекіїль так говорить про фальшивих пророків. Це проголошує сам Господь Бог. Отже, Господь критикував фальшивих пророків, тому що вони не сповіщали людям Слово Боже. Я вважаю, саме так сьогодні ми маємо оцінювати діяльність церкви та проповідників.

Ось в чому Господь Бог звинувачує фальшивих пророків:

"Слабких овець ви не підсилювали, недужих не гоїли; поранених не перев'язували, розбіглих не завертали, загублених не шукали. Ви правили ними жорстоко і насильно".

/Єз.34:4/.

Кожна людина відчуває нагальні потреби. Але єдине, що може задовольнити найбільшу людську потребу – це Слово Господнє. Якщо священик не проголошує Слова Божого, тоді він не виконує покладену на нього Богом функцію: не сповіщає людям Божу волю. Слово Боже МАЄ ПРОГОЛОШУВАТИСЯ людям. Однак сучасні невеличкі приємні проповіді, сповіщені удаваним християнам красномовними проповідниками, не є справжнім проголошенням Слова Господнього. Далі Творець свідчить:

"І розсипались вони без пастуха та й стали здобиччю усіх польових звірів. Вони порозбігалися"

/Єз.34:5/.

Так, вони стали здобиччю хижих звірів. Дійсно, якщо люди не отримують в церкві духовної їжі, вони розбігаються від такої церкви. Вони шукатимуть інше місце, де можна отримати

духовну їжу. І не можна їх критикувати або звинувачувати за це, адже вівці хочуть бути ситі. Такою ж є і природа дитини Божої: вона бажає чути Слово Господнє. Творець проголошує:

"Тому, пастирі, послухайте слова Господнього: Як живий Я, - говорить Господь Бог, - за те, що отара моя полишена на здобич, і стала отара Моя за їжу для всякої польової звірини через брак пастиря, і пастирі Мої не шукають Моеї отари, а себе самих пасуть пастирі Мої, а отари Моеї не пасуть, тому, пастирі, послухайте слова Господнього: Так говорить Господь Бог: Ось Я стану проти тих пастирів, і зажадаю з їхньої руки отари Моеї і не дам їм більше пасти Мої вівці. Вони не будуть більше пасти самих себе. Я вирву в них із рота Мої вівці, і не будуть більше вони їм їжею"

/Єз.34:7-10/.

Всемогутній Бог кладе всю відповідальність на цих фальшивих пророків. Він проголошує: "Я проти цих фальшивих пророків. Я настроєний проти них так само рішуче, як проти будь-якого грішника або гріха. Я покладу на них усю відповідальність".

СПРАВЖНІЙ БОЖИЙ ПАСТИР

Пророк Єзекіїль свідчить:

"Так бо говорить Господь Бог: Сам Я, Сам буду дбати за Моїх овець і буду їх доглядати"

/Єз.34:11/.

Тут сказано про Божого Пастиря - нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, Котрий говорив: "Я є добрий Пастир". Єзекіїль сповіщає про прихід Ісуса Христа. Друзі мої, наш Господь Ісус Христос знову прийде в цей світ тому, що Він ще не здійснив повністю усіх пророцтв стосовно Його отари.

Отже, тепер наша увага прикута до майбутнього. Господь Бог проголошує приємні та заспокійливі слова для синів та дочок Ізраїлю, котрі опинилися у ворожій неволі. Вони мають прислухатися до цих слів. Адже Господь Бог дійсно є Пастир, Хороший Пастир, Великий Пастир, Він є Головний Пастир Своєї отари. Всемогутній Бог проголошує: "Я Сам буду дбати за Моїх овець". Цар Давид казав: "Господь - Пастир мій, я в недостатку не буду" /Пс.23:1/.

Шановні слухачі! Найбільш вражаючою для нас особливістю наступної частини цього розділу є дуже часте вживання Богом майбутнього часу. Творець Всесвіту вживає майбутній час у віршах від 11-го до 29-го вісімнадцять разів!

Тут ми зустрічаємо нову особливість - вживання Господом Богом майбутнього часу. Саме таким чином виявляється Господня благодать. Одного дня Добрий Пастир - наш Господь Ісус Христос - проголосив: "Прийдіть до Мене всі знеможені і обтяжені, і Я заспокою вас!" /Мт.11:28/. Христос також

вживає майбутній час. Пастир знову використовує цю граматичну форму, коли говорить: "І Я даю їм життя вічне, і вони не загинуть повік" /Ін.10:28/. Ось що проголошує мій чудовий Пастир – Господь Ісус Христос! Читаємо далі:

"Як пастух наглядає за своїм стадом, стоячи серед овець, що були порозбігалися, так наглядатиму і Я за Моїми вівцями. Я приведу їх назад з усіх тих місць, куди вони хмарного дня під темряву були порозбігались"

/Єз.34:12/.

Майже два тисячоліття тому прийшов у цей світ Добрий Пастир. І до наших днів Він продовжує казати: "Мої вівці чують Мій голос". Чи ти розумієш, чому вони чують голос свого Пастиря? На це маємо дві причини. По-перше, Пастир КЛИЧЕ Свої вівці; і, по-друге, Його вівці добре ЗНАЮТЬ свого Пастиря. Вони чують Його голос і негайно впізнають Його. Друзі мої! Якого чудового Пастиря ми маємо! Далі Бог каже:

"Я виведу їх з-поміж народів, і позбираю їх із чужих країн, і приведу їх у їхню землю. Я буду пасти їх по горах ізраїльських, біля потоків і по всіх заселених місцях країни"

/Єз.34:13/.

Великий Пастир говорить тут про народ Ізраїлю, про те, що Він у майбутньому зробить для цього народу. Зараз ізраїльський народ опинився у ворожій неволі через власні гріхи та провини, через те, що довірявся фальшивим пророкам. Проте Всемогутній Творець проголошує: "Я не полишив ізраїльський народ. Я не відвернувся від нього і не знищив його. Хто думає інакше – нехай уважно прочитає Книгу пророка Єзекиїля. Тоді він зрозуміє, що Я не полишив Свої вівці. Я маю намір повернути їх до рідного краю". Всемогутній Творець продовжує сповіщати Свої плани на майбутнє:

"Я буду пасти їх на гарних пасовиськах, випаси їх будуть на високих горах ізраїльських. Там вони будуть відпочивати на гарному випасі й пастись на тучному пасовиську, на горах ізраїльських. Сам Я пастиму Мої вівці, Сам поведу їх на спочинок, – слово Господа Бога"

/Єз.34:14,15/.

Добрий Пастир випасатиме Свої вівці на хороших пасовищах, а коли вони ляжуть спочивати, Він потурбується про їхню безпеку. Очевидно, це ще має статися в майбутньому. Адже життя в сучасному Ізраїлі не можна вважати безпечним. Бог далі говорить:

"Вівцю, котра запропастилась, Я відшукаю, котра відлучилась – Я заверну, поранену перев'яжу, недужу – підсилю, котра жирна й буйна – збережу. Я буду їх пасти по правді"

/Єз.34:16/.

Якщо загубиться або заблукає десь бодай одна вівця, цей Добрий Пастир неодмінно розшукає її та поверне в отару. Бог пообіцяв зробити це для ізраїльського народу. Він також зробить це для сьогоднішньої церкви. Пригадайте притчу нашого Господа Ісуса Христа про пастуха та загублену вівцю. Той пастух мав отару, що налічувала точнісінько сто овець. Якось одна вівця десь загубилась. Що в цьому випадку зробив пастух? Чи він спробував просто не звертати уваги на зникнення однієї вівці? Чи він подумав: "Якщо якійсь вівці забажалося втекти кудись – хай воно так і буде. Врешті-решт, дев'яносто дев'ять – теж непогане число для отари!" Ні, цей пастух сказав: "Я вивів на пасовисько точнісінько одну сотню овець. Я рішуче настроений зберігати чисельність своєї отари, нехай точно буде сотня". Друзі мої, я сподіваюся потрапити до царства небесного. Але це не тому, що я якась визначна вівця – всі вівці не дуже розумні істоти. Я потраплю до царства небесного тому, що я маю чудового Доброго Пастиря, Котрий знову і знову проголошує Свої плани стосовно майбутнього. Пророк Єзекиїль далі сповіщає:

"Тому так Господь Бог промовляє: Ось Я Сам і розсуджу між вівцею ситою й між вівцею худю"

/Єз.34:20/.

Всемогутній Бог проголошує, що Він здійснить певне розділення. Як свідчить Євангелія згідно Матвія, 13-й розділ, наш Господь Ісус Христос розповідав притчу про кукіль серед збіжжя пшениці. В цій притчі йдеться про чоловіка, котрий посіяв добре насіння пшениці, але вночі прийшов ворог і посіяв між пшеницею кукіль. Слуги запитали свого хазяїна: "Чи ти хочеш, щоб ми пішли і випололи кукіль?" На що той чоловік відповів: "Не займайте збіжжя. Нехай ростуть разом до жнив і пшениця, і кукіль. Потім я проведу відокремлення". Я радію з того, що відокремлення – це справа Божа. Лише Він може виконати цю роботу. Коли хтось питає мою думку: "Як ви вважаєте, чи пан такий-то є віруючою людиною?" я мушу відповідати, що не знаю. Це не моя справа. Це справа Божа. Лише Він знає Своїх справжніх дітей. Справедливий Творець всесвіту проголошує:

"Тому, що ви всіх слабких овець штовхаєте то боком, то плечем, і колете рогами, аж поки не повиганяєте їх геть на двір, то Я допоможу Моїм вівцям, щоб їх не грабували більше. Я буду судити між вівцею та вівцею. Я поставлю над ними єдиного пастиря, що пастиме їх, слугу мого Давида. Він буде їх пасти, він буде пастирем над ними. І Я, Господь, буду їх Богом, слуга ж Мій Давид буде серед них князем. Я – Господь – сказав це"

/Єз.34:21-24/.

Я твердо переконаний в тому, що на віки вічні цей світ стане домом для Ізраїлю і в ньому правитиме Давид. Він буде намісником нашого Господа Ісуса Христа. Я вірю, що в Новому Єрусалимі разом з церквою буде наш Господь і Викупитель Ісус Христос. Адже Він проголошував, що прийде знову в цей світ аби взяти Свою церкву: "Я прийду знову і візьму вас до Себе, щоб і ви були, там де Я" /Ін.14:3/. І коли у вічності наш Господь Ісус Христос знову прийде на цю землю, ми також потрапимо в цей світ. Але для нас це буде лише короточасний візит. А тому не варто накопичувати величезне багатство в цьому світі - воно нікому не знадобиться. Краще упевнитися в тому, що ти маєш достатньо матеріалів щоб збудувати собі хороший дім в царстві небеснім! "Я - Господь - сказав все це". Друзі мої, Всемогутній Творець запевняє, що Він НЕ ПОЛИШИТЬ народ Ізраїлю. Бог каже:

"Я зроблю з ними союз миру й вижену з країни хижих звірів, так що вони житимуть безпечно в степу і спатимуть по лісах"

/Єз.34:25/.

Цікаво відзначити, що в Святому Писанні народ Ізраїлю та ізраїльський край ідуть разом. Коли ізраїльський народ перебуває на своїй землі і має Господнє благословення, це означає, що люди мають добрі стосунки з Богом. Всесвітній Творець запевняє:

"Не будуть вони більше здобиччю народів, і звірі в країні не будуть їх пожирати. Вони житимуть безпечно, і ніхто не буде їх лякати"

/Єз.34:28/.

Настане день, проголошує Господь, коли вже ізраїльський народ "не буде здобиччю інших народів". Поки цього ще не сталося. Проте Всемогутній Бог говорить, що Він зробить саме так. І якщо Господь Бог дав обітницю, Він неодмінно виконає її.

РОЗДІЛИ 35 ТА 36

В 35-му та 36-му розділах йдеться про збереження ізраїльського народу в майбутньому. Але перш ніж цей народ заживе у спокої та безпеці на своїй землі, мають здійснитися дві події. По-перше, мусить бути засуджений і покараний Едом. По-друге, минулі гріхи Ізраїлю мають бути покарані та прощені Господом Богом. Пророковане тут засудження та покарання Едома вже відбулося. Однак це пророцтво залишається справедливим для ворогів ізраїльського народу і в наші дні. Отже, в 35-му розділі Книги пророка Єзекіїля сповіщається про засудження, покарання та знищення гори Сеїр, тобто Едому. Це мало статися перед тим, як

ізраїльський народ зможе повернутися на рідну землю. Пророк Єзекиїль свідчить:

"Надійшло до мене таке слово Господнє: "Сину людський! Обернись обличчям проти Сеїр-гори та й пророкуй проти неї. І скажи їй: Так говорить Господь Бог: Ось Я проти тебе, Сеїр-гора! Я простягну Мою руку проти тебе й зроблю тебе безлюдною пустинею. Міста твої оберну в руїни, і сама ти станеш пустинею, і пізнаєш, що Я - Господь!"

/Єз.35:1-4/.

В наведених словах йдеться про Едомський край. В цьому краї було місто з назвою Петра. Все це місто було вирубане в скелях. Залишки міста Петри збереглися до наших днів. Але важко знайти більш пустинний та безлюдний край ніж цей! Господь Бог пояснює причину, через яку Він судитиме і каратиме Едомський край:

"За те, що ти плекала віковичну ворожнечу проти Ізраїлю й віддавала дітей Ізраїлю на меч під час їхнього лихоліття, за часу останньої провини"

/Єз.35:5/.

Едомський народ походив від Ісава, брата Якова. Ісав був найзапеклішим ворогом Якова. Через це, можливо, едомський народ чинив проти Ізраїлю більше ворожих дій, ніж будь-який інший ворог. І в сучасному світі Едом є уособленням ворогів Господа Бога. Ці вороги повстануть проти Бога в останні дні правління антихриста. Всемогутній Бог проголошує:

"На вічні руїни оберну Я тебе, і міста твої не будуть більше заселені, і пізнаєте ви, що Я - Господь!"

/Єз.35:9/.

В 25-му розділі своєї Книги пророк Єзекиїль сповіщав уже про засудження та покарання Господнє, які впадуть на Едомський край. Чому пророк знову повертається до цього питання? Я вважаю, аби показати, що Всесвітній Творець має певну програму щодо ізраїльського народу. Цей народ повернеться до рідної землі, в благословенний Богом край. Господь Бог поверне ізраїльський народ на їхню землю, де вони житимуть у спокої та безпеці. Однак поряд ще існує ворог. Отже, спочатку Бог має засудити та покарати ворогів. І тоді люди повернуться на рідну землю, славлячи свого Бога. Вони житимуть у мирі та з Божим благословенням. Яке чудове майбутнє чекає на них!

Але яке чудове майбутнє чекає на тих, які в своєму житті повірили в Господа Ісуса Христа і прийняли Його в своє серце, як свого особистого Спасителя. Сказано в Писанні, що віруючий в Сина на суд не приходить, але переходить від смерті до життя. Це велична надія для кожного із нас. І тому нехай Господь допоможе нам з вірою слідувати за Христом і в нашому сучасному житті виконувати Його святую волю, щоб

славилося Його святе ім'я. І щоб нам одного разу зустрітися з Ним на небесах, щоб перебувати там повіки вічні.

Ми прощаємося з вами. До нових зустрічей в ефірі, дорогі наші друзі. Нехай Господь рясно благословить усіх вас.